

ÅRSBERETNING 2005
UDVALGENE VEDRØRENDE
VIDENSKABELIG UREDELIGHED

*Forsknings- og Innovationsstyrelsen,
november 2006*

ÅRSBERETNING 2005
UDVALGENE VEDRØRENDE
VIDENSKABELIG UREDELIGHED

*Forsknings- og Innovationsstyrelsen,
november 2006*

INDHOLD

SIDE 3:

FORORD

Af Henrik Waaben, formand for UVVU

SIDE 7: KAPITEL 1

SAGER BEHANDLET I 2005

Af Annette Rasmussen

SIDE 15: KAPITEL 2

NYE REGLER FOR UVVU

*Af Henrik Waaben
og Annette Rasmussen*

SIDE 19: KAPITEL 3

GOD ADFÆRD I VIDENSKABERNE

Af Vagn Lundsgaard Hansen

SIDE 35:

BILAG

Uddrag af lov om forskningsrådgivning (lov nr. 405 af 28. maj 2003)

*Bekendtgørelse om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed
(nr. 933 af 15. december 1998)*

*Bekendtgørelse om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed
(nr. 668 af 28. juni 2005)*

*Medlemmer og suppleanter i Udvalgene vedrørende
Videnskabelig Uredelighed*

FORORD

*Af Henrik Waaben,
højesteretsdommer,
formand for UVVU*

Henrik Waaben
*Højesteretsdommer
Formand for UVVU*

Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UVVU) afgiver hermed sin årsberetning for 2005.

UVVU traf i 2005 afgørelse i 7 sager, hvoraf 5 sager var overført fra 2004. Herudover modtog UVVU yderligere 6 sager i 2005, som ikke kunne færdigbehandles i beretningsåret og derfor er overført til 2006. Sagerne er omtalt nedenfor i kapitel 1.

De 7 sager, som UVVU færdigbehandlede i 2005, fordeler sig således mellem UVVU's tre udvalg: Udvalget for Naturvidenskabelig, Jordbrugs- og Veterinærvidenskabelig og Teknisk-videnskabelig forskning (UNJVTf) behandlede 2 sager, Udvalget for Samfundsvidenskabelig og Humanistisk Forskning (USHF) behandlede ligeledes 2 sager, og Udvalget for Sundhedsvidenskabelig Forskning (USF) behandlede 3 sager.

Ingen af sagerne rummede forhold, der efter UVVU's opfattelse kunne karakteriseres som videnskabelig uredelighed, men i én sag (kapitel 1, sag nr. 1) udtrykte UNJVTf mild kritik af den indklagede. I lighed med tidligere år er det karakteristisk for de afgjorte sager i 2005, at de fleste klager kunne afvises, enten fordi klagen ikke rettede sig imod forhold omfattet af UVVU's kompetence, f.eks. fordi det indklagede forhold ikke var begået i forskning, eller fordi UVVU vurderede, at det på forhånd var usandsynligt, at den indklagede havde handlet videnskabeligt uredeligt. En sådan forhåndsformodning indebærer, at UVVU kan afvise sagen uden nærmere sagsbehandling.

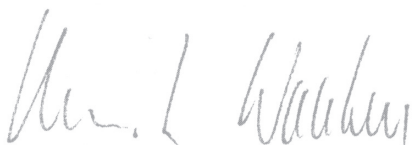
At der i 2005 blev afgjort et så forholdsvis beskedent antal sager, skyldes først og fremmest, at der som følge af den nye bekendtgørelse om UVVU (bekendtgørelse nr. 668 af 28. juni 2005), som trådte i kraft den 1. august 2005, skulle ske nybeskikkelse af medlemmer og suppleanter til UVVU's tre udvalg. Medlemmer og suppleanter beskikkes af videnskabsministeren efter høring af Det Frie Forskningsråd, og denne procedure blev først afsluttet i 2006. Som følge heraf kunne UVVU ikke træffe afgørelse i sager i efteråret 2005.

En ny forretningsorden for UVVU forventes at blive udstedt i oktober 2006.

Årsberetningen indeholder i kapitel 2 en omtale af den nye bekendtgørelse om UVVU. Som det fremgår heraf, forudser UVVU, at de nye regler for UVVU's virksomhed på flere punkter vil kunne give anledning til tvivl, som må afklares gennem UVVU's praksis i de kommende år.

Som årsberetningens kapitel 3 er optaget en artikel om *God adfærd i Videnskaberne*, skrevet af medlem af UVVU, professor Vagn Lundsgaard Hansen.

Jeg takker UVVU's medlemmer, suppleanter og sekretariat for godt samarbejde i 2005.

Henrik Waaben

SAGER

BEHANDLET I 2005

*Af Annette Rasmussen,
fuldmægtig, cand.jur.*

AFSLUTTEDE SAGER I 2005

Afsluttede sager fra tidligere år

Alle afsluttede sager er behandlet efter bekendtgørelse nr. 933 af 15. december 1998 om udvalgene vedrørende videnskabelig uredelighed.

Sag nr. 1

Klage over mod sin vilje og uden forudgående mulighed for udtalelse at blive placeret som førsteforfatter til en rapport, som blev offentliggjort efter, at klageren havde forladt stillingen.

(Sag nr. 15 i UVVU's årsberetning 2004).

1 I august 2004 modtog UVVU en anmodning om bistand i en sag, hvor klageren var anført som førsteforfatter til to rapporter publiceret af en offentlig myndighed i 2003. Derudover var der i den ene rapport angivet forkert målemetode. UVVU's udvalg for Videnskabelig Uredelighed i Naturvidenskabelig, Jordbrugs- og Veterinærvidenskabelig og Teknisk-videnskabelig Forskning (UNJVTf) udtalte i august 2005, at klageren burde have haft rapporten forelagt inden publicering, idet problemet med angivelsen af klageren som førsteforfatter og problemet med angivelse af forkert målemetode da ville være blevet afklaret. UVVU fandt imidlertid ikke, at de påklagede forhold kunne betegnes som videnskabelig uredelighed. UVVU lagde herved til grund, at årsagen til, at klageren var angivet som førsteforfatter, var, at den person, som overtog ansvaret for projekterne, ønskede at give klageren den anerkendelse, der følger af at stå anført som førsteforfatter. For så vidt angår klagen over angivelse af den forkerte målemetode fandt UVVU, at dette var begrundet i de særlige omstændigheder, rapporten blev udarbejdet under, og at det i den konkrete sag i øvrigt ikke havde betydning for det videnskabelige budskab, at der var anført en forkert målemetode.

Sag nr. 2

Sag om artikelforslag, som en avis afviste at trykke af frygt for et eventuelt retsligt efterspil, medmindre artiklen i forvejen var blevet vurderet af et bredere udvalg af sagkyndige.

(Sag nr. 17 i UVVU's årsberetning 2004).

2 I november 2004 modtog UVVU en henvendelse fra en samfundsvidenskabelig forsker, som havde ønsket at få en avis til at optage en artikel, der indeholdt kritik af en kollegas forskning. Avisens redaktør afviste at optage artiklen med den begrundelse, at avisen af hensyn til risikoen for et erstatningsansvar måtte have en vurdering af artiklen og de deri berørte forhold som en forudsætning for publiceringen i en almindelig avis. I februar 2005 oplyste UVVU til klageren, at sagen havde været forelagt UVVU's udvalg for Samfundsvidenskabelig og Humanistisk forskning (USHF). USHF afviste med henvisning til bekendtgørelsens § 2, stk. 2, 2. pkt., at behandle sagen, idet det på forhånd måtte anses for usandsynligt, at der forelå videnskabelig uredelighed, således som dette begreb blev defineret i bekendtgørelsens § 3. UVVU fandt, at sagen vedrørte faglig uenighed om kvaliteten af det pågældende arbejde, samt mulige misforståelser fra den indklagedes side, men at der ikke var tale om et egentligt uredeligt forhold. Klageren rettede i december 2005 på

ny henvendelse til UVVU i sagen, som derfor fortsat verserede ved udgangen af 2005.

3 UVVU's udvalg for sundhedsvidenskabelig forskning (USF) modtog i november 2004 en klage fra en udenlandsk sundhedsvidenskabelig forsker, der i en periode havde arbejdet på et dansk hospital og i forbindelse med denne ansættelse havde arbejdet på en ph.d.-afhandling. Klagen omfattede to forhold:

- 1) klage over mangelfuld vejledning i forbindelse med udarbejdelse af en ph.d.-afhandling og
- 2) klage vedrørende forfatterrettigheder til en upubliceret artikel.

I marts 2005 afviste udvalget at behandle sagen. For så vidt angår påstanden om den mangelfulde vejledning, fandt udvalget ikke at have kompetence til at vurdere dette punkt. For så vidt angår klagen vedrørende forfatterrettigheder til artiklen, fandt udvalget, at sagen vedrørte uenighed om, hvorvidt klagerens vejleder skulle anføres som medforfatter på den upublicerede artikel. Da der endnu ikke var foretaget skridt til at offentliggøre artiklen, fandt udvalget ikke, at sagen var omfattet af UVVU's kompetence. UVVU henviste klageren til at rette henvendelse til praksisudvalget på det pågældende universitet.

Den pågældende klager rettede i april 2005 på ny henvendelse til UVVU. Det fremgik af den fornyede henvendelse, at klageren havde fået trykt artiklen uden angivelse af vejlederen som medforfatter. UVVU's udvalg for sundhedsvidenskabelig forskning udtalte, at der intet grundlag var for klagerens beskyldninger mod vejlederen i forbindelse med striden om forfatterrettigheder, samt at en sådan konflikt ikke skulle afgøres af UVVU efter reglerne om videnskabelig uredelighed, men måtte løses ved forhandling mellem parterne eller af en uvildig tredjepart. Idet det således på forhånd måtte anses for usandsynligt, at der kunne gives klageren medhold, blev sagen afvist i medfør af den dagældende bestemmelse i bekendtgørelse nr. 933, § 2, stk. 2, 2. pkt.

4 Ved årsskiftet 2004/2005 modtog UVVU en klage over mangelfuld forundersøgelse af undergrunden i et område, hvor der var planer om at opføre et større byggeri. Den oprindelige klage blev i marts 2005 suppleret med nyt materiale til bedømmelse af klagen. Sagen rejste spørgsmålet, hvorvidt den pågældende undersøgelsesrapport, udgivet af en forskningsinstitution, kunne betragtes som forskning og dermed omfattet af UVVU's kompetence. UVVU's udvalg for Naturvidenskabelig,

Sag nr. 3

*Sag om mangelfuld vejledning i forbindelse med udarbejdelse af et ph.d.-projekt samt klage vedrørende forfatterrettigheder.
(Sag nr. 18 i UVVU's årsberetning 2004).*

Sag nr. 4

*Klage over postuleret mangelfuld forundersøgelse af undergrunden i et sårbart område, hvor der blev planlagt et større byggeri.
(Sag nr. 19 i UVVU's årsberetning 2004).*

Jordbrugs- og veterinærvidenskabelig og Teknisk-videnskabelig Forskning (UNJVTf) udtalte i juni 2005 bl.a., at UVVU kun har kompetence til at behandle en klage, såfremt det produkt, som klagen retter sig imod, er omfattet af begrebet "forskning". UVVU må derfor i hver enkelt sag fortage en konkret vurdering af, om f.eks. en skriftlig rapport kan anses som "forskning". Ved denne vurdering lagde UNJVTf bl.a. vægt på rapportens formål og karakter, herunder om rapportens analyser og konklusioner var blevet til under anvendelse af en særlig videnskabelig metode. Herudover lagde udvalget bl.a. vægt på, om rapporten havde været undergivet en peer-review proces, dvs. en ekstern bedømmelse af særligt sagkyndige inden publicering. Flere ting talte for at betragte rapporten som en forskningsaktivitet: Rapporten var skrevet af en faglært forsker og udgivet på en forskningsinstitution. Derudover indeholdt rapporten flere elementer, som er typiske for en forskningspublikation, herunder en gennemgang af den videnskabelige baggrundslitteratur, en arbejdshypotese, en analyse baseret på en prøvetagning (boreprøve), en drøftelse af data samt en konklusion. Rapporten havde ikke været undergivet peer-review. Udvalget besluttede efter en samlet vurdering at betragte rapporten som resultatet af en rådgivningsopgave (konsulentarbejde), som forskningsinstitutionen havde løst i forbindelse med det planlagte byggeri, og således at rapporten ikke blev bedømt som forskning. Det oplyste om baggrunden for rapporten talte for ikke at anse den for forskning. Udvalget lagde også betydelig vægt på, at rapporten efter forskningsinstitutionens egen opfattelse ikke var forskning.

UVVU havde som følge deraf ikke kompetence til at behandle sagen. Udvalget tilføjede, at det under alle omstændigheder ikke hørte under UVVU's kompetence at foretage en kvalitativ bedømmelse af rapporten.

Sag nr. 5

Sag om postuleret uredelig adfærd i forbindelse med bedømmelse af en doktor-disputats.

(Sag nr. 16 i UVVU's årsberetning 2004).

5 I november 2004 modtog UVVU en klage fra en samfundsvidenskabelig forsker, som klagede over, at det udvalg, som bedømte hans doktordisputats ved et dansk universitet, havde udvist uredelig adfærd i forbindelse med bedømmelsen. Den uredelige adfærd fra bedømmelsesudvalgets side vedrørte efter klagerens opfattelse bestemte udsagn i bedømmelsesudvalgets indstilling. Bedømmelsesudvalget havde indstillet, at afhandlingen ikke blev antaget til forsvar. Klageren havde tidligere rettet henvendelse til det pågældende fakultetsråd med anmodning om, at fakultetsrådet tilsidesatte bedømmelsesudvalgets indstilling. Fakultetsrådet havde besluttet at følge bedømmelsesudvalgets indstilling.

UVVU's udvalg for Samfundsvidenskabelig og Humanistisk forskning (USHF) udtalte i februar 2005, at det var udvalgets opfattelse, at en

bedømmelse af en videnskabelig afhandling ikke er omfattet af de aktiviteter, som falder ind under begrebet "i forskning" i bekendtgørelsens §§ 2 og 3. UVVU havde derfor ikke kompetence til at behandle sagen.

Klageren indbragte i marts 2005 udvalgets afgørelse for Folketingets Ombudsmand. Ombudsmanden udtalte i september 2005, at han ikke fandt grundlag for at kritisere udvalgets afgørelse.

Sager indkommet og afsluttet i 2005

6 UVVU modtog i marts 2005 en klage, hvor der blev påpeget flere fejl i en rapport udarbejdet af en forskningsinstitution. Klageren fandt, at en af påstandene i rapporten var udokumenteret, samt at der i en tabel var sket en sammentællingsfejl, som medførte, at konklusionen på tabellen var misvisende. Endvidere anførte klageren, at fejlenes alvor blev understreget af, at det af rapportens forord fremgik, at man havde fulgt de retningslinier, der generelt er gældende for kvalitetssikring af forskning, og at der i rapporten var nævnt tre navngivne personer, som havde kontrolleret rapporten og derved borgede for kvaliteten. Sagen blev behandlet i UVVU's udvalg for sundhedsvidenskabelig forskning (USF), som i april 2005 udtalte, at de forhold, klageren pegede på i sin klage, ikke havde en sådan karakter, at det faldt ind under begrebet videnskabelig uredelighed. Det hørte ikke ind under UVVU's kompetence at tage stilling til en kritik af rapportens faglige indhold, ligesom en eventuel faglig uenighed mellem rapportens forfatter og klageren ikke skulle vurderes af UVVU. Sagen blev som følge heraf afvist, idet det på forhånd måtte anses som usandsynligt, at der kunne gives klageren medhold, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 2, 2. pkt.

7 I februar 2005 blev UVVU anmodet om at foretage en vurdering af den mulige videnskabelige uredelighed i en publikation udgivet af et universitet. Endvidere blev UVVU anmodet om at afklare, hvorvidt det pågældende universitet stod som garant for de påstande, der blev fremført i rapporten. Endelig blev UVVU anmodet om at undersøge, om de danske forholdsregler var tilstrækkelige til at forhindre udbredelsen af falske akademiske titler.

Sagen blev behandlet af UVVU's udvalg for Sundhedsvidenskabelig forskning (USF). I april 2005 meddelte UVVU herefter, at det følger af bekendtgørelsens § 2, stk. 1, at UVVU har til opgave at behandle klager over videnskabelig uredelighed, jf. definitionen i bekendtgørelsens § 3. Det er en forudsætning for, at UVVU kan behandle en sag, at der er tale

Sag nr. 6

Sag om postuleret uredelig adfærd i indholdet af en rapport udarbejdet af en forskningsinstitution til brug for restaurationsbranchen.

Sag nr. 7

Anmodning om, at UVVU gennemgik en publikation udgivet af et universitet med henblik på at vurdere, om den er videnskabelig uredelig.

om en konkret klage over videnskabelig uredelighed. UVVU kunne ikke påtage sig at behandle en generel anmodning om at foretage en vurdering af en publikation, således som anmelderen ønskede.

Endvidere oplyste UVVU, at det ikke hørte under UVVU's kompetence at afklare, i hvilket omfang universitetet stod som faglig garant for de påstande, der blev fremført i den pågældende publikation. UVVU henviste anmelderen til at forelægge dette spørgsmål for det pågældende universitet.

Derudover meddelte UVVU, at det ikke hører under UVVU's kompetence at undersøge, hvorvidt de danske forholdsregler er tilstrækkelige til at forhindre udbredelsen af falske akademiske titler. UVVU henviste anmelderen til eventuelt at rejse dette spørgsmål over for Videnskabsministeriet.

Uafsluttede sager 2005

Sag nr. 8

8 En person rettede i marts 2005 henvendelse til UVVU, idet det var hans opfattelse, at et forskningsinstitut havde handlet videnskabeligt uredeligt ved at publicere en rapport uden bl.a. at kunne fremlægge den fornødne dokumentation for instituttets forskningsdata. Endvidere var det klagerens opfattelse, at der i rapporten var sket en unødigt krænkelse af en utilstrækkeligt anonymiseret person.

Sagen var ikke færdigbehandlet ved udgangen af 2005.

Sag nr. 9

9 En redaktør på et dansk tidsskrift rettede i maj 2005 henvendelse til UVVU, idet det var hans opfattelse, at en navngiven person havde handlet videnskabeligt uredeligt ved at indsende en artikel til tidsskriftet, som efter tidsskriftets bedømmers opfattelse var en forkortet og direkte oversat udgave af en artikel, der tidligere var blevet publiceret i udlandet, og som var udarbejdet af to udenlandske forskere.

Sagen var ikke færdigbehandlet ved udgangen af 2005.

Sag nr. 10

10 I april 2005 rettede en udenlandsk forsker henvendelse til UVVU, idet vedkommende mente, at hun, som ansat på et dansk finansieret projekt i udlandet, havde været vidne til adskillige tilfælde af videnskabelig uredelighed, hvilket hun havde påtalt over for de projektansvarlige, hvorefter hun var blevet afskediget.

Sagen var ikke færdigbehandlet ved udgangen af 2005.

11 I september 2005 rettede en person henvendelse til UVVU med oplysning om, at to navngivne personer havde handlet videnskabeligt uredeligt i to publikationer i deres beskrivelse af en sygdom.

Sag nr. 11

Sagen var ikke færdigbehandlet ved udgangen af 2005.

12 I september 2005 modtog UVVU en klage over forskellige forskningsaktiviteter med tilknytning til et amt. Det var klagerens opfattelse, at forskningen, som viste, at der levede en bestemt dyreart i det pågældende amt, var videnskabelig uredelig og havde til formål at få et naturområde udpeget som EU-habitatområde

Sag nr. 12

Sagen var ikke færdigbehandlet ved udgangen af 2005.

13 I oktober 2005 rettede en forsker henvendelse til UVVU med anmodning om, at UVVU skulle foretage en vurdering af, om det var videnskabeligt uredeligt, at en forskningsinstitution uden forfatterens samtykke havde lagt en publikation på dets hjemmeside, således at det umiddelbart fremstod som om, at publikationen kom fra den pågældende forskningsinstitution.

Sag nr. 13

Sagen var ikke færdigbehandlet ved udgangen af 2005.

NYE REGLER FOR UVVU

*Af højesteretsdommer
Henrik Waaben,
formand for UVVU
og fuldmægtig, cand.jur.
Annette Rasmussen,
UVVU's sekretariat*

Af højesteretsdommer Henrik
Waaben, formand for UVVU
og fuldmægtig, cand. jur.
Annette Rasmussen,
UVVU's sekretariat

NYE REGLER FOR UVVU

I juni 2005 udstedte Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling en ny bekendtgørelse om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed, bekendtgørelse nr. 668 af 28. juni 2005. Den nye bekendtgørelse, der er udstedt med hjemmel i lov om forskningsrådgivning mv. § 33 (lov nr. 405 af 28. maj 2003), trådte i kraft den 1. august 2005 og afløste fra samme dato den tidligere bekendtgørelse om UVVU, bekendtgørelse nr. 933 af 15. december 1998. Både den gamle og den nye bekendtgørelse er optaget som bilag til årsberetningen. Den nye bekendtgørelse adskiller sig på flere områder fra den tidligere. Ingen af de sager, hvori UVVU traf afgørelse i 2005, blev behandlet efter den nye bekendtgørelse, og det er derfor endnu ikke klart, hvor stor betydning ændringerne vil have i praksis. Denne artikel indeholder en kort gennemgang af de vigtigste ændringer i reglerne for UVVU's virksomhed.

De tre udvalg, der tilsammen udgør UVVU, har fået nye navne, jf. § 1, stk. 2. Navneændringen har dog ingen praktisk betydning, idet udvalgene fortsat er inddelt i sundhedsvidenskab, teknik- og naturvidenskab m.v. og samfundsvidenskab/humaniora m.v. De enkelte udvalg er udvidet fra fire til seks medlemmer med et tilsvarende antal suppleanter, hvert udvalg fortsat med UVVU's fælles formand som formand. Dette følger af § 7. Ved denne udvidelse er der sikret en bedre dækning af de videnskabelige forskningsområder.

Bekendtgørelsen indeholder i § 1, stk. 4 og 5, begrænsninger i UVVU's kompetence i forhold til tidligere. Det fremgår af § 1, stk. 4, at UVVU (kun) kan behandle sager, hvor den indklagede er videnskabeligt uddannet inden for det forskningsområde, som det videnskabelige produkt, der klages over, vedrører. Heri ligger to begrænsninger: For det første er det et krav, at den indklagede skal være "videnskabeligt uddannet". Bekendtgørelsen definerer ikke, hvad der nærmere ligger i dette uddannelseskraav, hvilket derfor må fastlægges gennem UVVU's fremtidige praksis. Det forekommer nærliggende, at der som udgangspunkt må stilles krav om en uddannelse på kandidatniveau. For det andet vil UVVU ikke kunne behandle sager, hvor en forsker bevæger sig ind på andre forskningsområder end sit eget, f.eks. en samfundsvidenskabeligt uddannet forsker, der skriver en forskningsartikel om et naturvidenskabeligt emne.

Af § 1, stk. 4, fremgår endvidere, at den indklagede enten skal have fået offentliggjort det videnskabelige produkt i Danmark, have udarbejdet produktet i forbindelse med ansættelse/erhvervsvirksomhed i Danmark, have fået eller søgt tilskud fra danske offentlige myndigheder til udarbejdelsen af produktet eller i øvrigt have sin nærmeste tilknytning til Danmark.

En væsentlig begrænsning i UVVU's kompetence i forhold til tidligere følger af § 1, stk. 5. I denne bestemmelse er det fastsat, at for så vidt angår videnskabelige produkter udarbejdet i privat regi kan UVVU kun behandle sager, såfremt den private virksomhed eller lignende har ønsket at være omfattet af UVVU's kompetence eller ønsker at medvirke til sagens behandling. I sager vedrørende privat forskning vil UVVU gøre den indklagede opmærksom på disse regler, således at den indklagede har mulighed for at modsætte sig, at UVVU behandler sagen. I tvivlstilfælde vil UVVU efter omstændighederne kunne komme ud for at skulle spørge den indklagede, om vedkommende ønsker at være omfattet af reglerne eller ønsker at medvirke til sagens oplysning. I øvrigt fremgår det ikke af bekendtgørelsen, hvordan begrebet "privat regi" skal afgrænses, og dette vil derfor skulle afklares gennem UVVU's fremtidige praksis.

Definitionen af videnskabelig uredelighed i bekendtgørelsens § 2 er på flere punkter formuleret anderledes end i den tidligere bekendtgørelse, men nogen realitetsforskel ses der ikke at være. Ved videnskabelig uredelighed forstås en forsætlig eller groft uagtsom adfærd i form af forfalskning, plagiering, fortielse eller lignende, der indebærer en utilbørlig vildledning om egen videnskabelig indsats og/eller videnskabelige resultater. Oplistningen i § 2, nr. 1-6, er som hidtil en ikke-udtømmende liste over eksempler på videnskabelig uredelighed.

Som noget nyt er det nu i UVVU-bekendtgørelsens § 4, stk. 1, bestemt, at UVVU som udgangspunkt kun skal behandle sager, der rejses af en person, der efter reglerne i forvaltningsloven kan anses for part i sagen. Dette indebærer, at kun personer med en væsentlig, individuel interesse i sagens udfald har krav på, at UVVU behandler en klage fra vedkommende, f.eks. en forsker, som mener sig udsat for plagiat. UVVU har dog nu fået mulighed for at tage sager op af egen drift, hvis sagen er af samfundsmæssig interesse eller af betydning for menneskers eller dyrs sundhed, og der foreligger en begrundet formodning for videnskabelig uredelighed, jf. § 4, stk. 2. Denne nye adgang til at tage sager op af egen drift vil i praksis betyde, at UVVU i enhver sag, som rejses af en person, som ikke kan anses som part i sagen, og som derfor ville skulle afvises, vil vurdere, om sagen opfylder betingelserne for, at UVVU tager sagen op af egen drift. UVVU vil også kunne tage sager op af egen drift på grundlag af f.eks. omtale i pressen. Det fremgår af § 4, stk. 2, at UVVU kun kan tage sager op af egen drift i "begrænset omfang". Det er uklart, hvad der nærmere ligger i denne begrænsning, men muligvis indebærer det, at størstedelen af de sager, som UVVU optager til realitetsbehandling, skal være indgivet ved klage fra en person med partsstatus. I praksis vil UVVU derfor have ret frie hænder til at tage sager op af egen drift.

Den tidligere UVVU-bekendtgørelse indeholdt hjemmel til, at UVVU kunne afvise at behandle forhold, der lå mere end fem år tilbage i tiden. Denne bestemmelse findes ikke i den nye bekendtgørelse. Derimod indeholder den nye bekendtgørelse i § 4, stk. 3, nr. 3, en ny regel, hvorefter UVVU kan afvise at behandle en sag, hvis det på forhånd vurderes, at omkostningerne ved sagens behandling ikke vil stå i rimeligt forhold til dens betydning. Denne bestemmelse må forventes bl.a. at kunne finde anvendelse, hvis sagen er mere end fem år gammel, og det må forudses, at det ville være meget tidskrævende at oplyse sagen tilstrækkeligt. Herudover følger det af § 4, stk. 3, nr. 1 og 2, at UVVU som hidtil naturligvis kan afvise sager, der falder uden for UVVUs kompetence, og at UVVU kan afvise sager, som på forhånd må anses for åbenbart grundløse.

UVVU kan som hidtil nedsætte et ad hoc-udvalg med deltagelse af eksterne sagkyndige til at bistå sig med forberedelsen af en sag, jf. reglerne i § 11. Efter § 11, stk. 2, skal et ad hoc-udvalg som led i sagsforberedelsen udarbejde en redegørelse om sagens faktiske omstændigheder. I øvrigt påhviler det i medfør af § 12, stk. 1, som hidtil UVVU som led i sagsbehandlingen at fremskaffe alle nødvendige oplysninger for at kunne træffe beslutning i sagen på et tilstrækkeligt oplyst grundlag. UVVU må derfor også fremover kunne anmode et ad hoc-udvalg om at udtale sig om faglige spørgsmål, som falder uden for en snæver forståelse af begrebet "sagens faktiske omstændigheder". Dette vil der ofte kunne være behov for, ganske enkelt fordi UVVU, trods den nye og bredere sammensætning, ikke dækker alle fag og forskningsdiscipliner.

Som en ny regel er det nu i bekendtgørelsens § 13, stk. 3, bestemt, at UVVU i sager, hvor man forventer at udtrykke kritik af den indklagedes adfærd i form af videnskabelig uredelighed, skal høre den indklagede over et udkast til afgørelse. Herved gives der den indklagede (en sidste) mulighed for at påvirke afgørelsen og rette eventuelle misforståelser, ligesom høringen sikrer, at den indklagede på forhånd er orienteret om afgørelsen.

Slutteligt skal det nævnes, at siden lov om forskningsrådgivning trådte i kraft den 1. januar 2004, har det ikke været muligt at indbringe UVVU's afgørelse for anden administrativ myndighed, jf. lovens § 34. UVVU er derimod som hidtil undergivet sædvanlig kontrol af Folketingets Ombudsmand.

GOD ADFÆRD I VIDENSKABERNE

*Af Vagn Lundsgaard Hansen,
professor, dr.phil.,
Institut for Matematik,
Danmarks Tekniske Universitet og
Scientific Director, LearningLab DTU,
Danmarks Tekniske Videncenter*

Af Vagn Lundsgaard Hansen,
professor, dr. phil., Institut for
Matematik, Danmarks Tekni-
ske Universitet og Scientific
Director, LearningLab DTU,
Danmarks Tekniske Viden-
center.

GOD ADFÆRD I VIDENSKABERNE

Synopsis

Hvad er videnskabelig uredelighed? Hvordan håndterer man problemet? Hvordan forebygger man det? De tre spørgsmål diskuteres i et internationalt perspektiv med fokus på veje til at opnå og opretholde god adfærd i videnskaberne.

Artiklen åbner med udvalgte historiske eksempler, som illustrerer de mange vanskeligheder i forbindelse med bedømmelse af videnskabelig adfærd. Videnskabelig uredelighed er ikke et a priori givet begreb, men må først defineres. Som eksempler diskuteres de definitioner af videnskabelig uredelighed, der for nærværende benyttes i USA og i Danmark. Nogle få problematiske tilfælde fra nyere tid præsenteres, og disse giver yderligere indsigt i vanskelighederne ved at nå til afbalancerede beslutninger i spørgsmål om videnskabelig adfærd. Ethiske aspekter i relation til publicering diskuteres indgående og afslutningsvist omtales det påtrængende behov for at få formuleret nogle grundlæggende regler for integritet i videnskaberne, som er acceptable på det internationale niveau.

1. INDLEDNING

Et individ kan udvikle en platform for alvorlig videnskabelig uredelighed, når mindre uregelmæssigheder ignoreres af nærtstående kolleger og ledelse. Videnskabsfolk stræber efter at være de bedste, og det kan være fristende at fremme progressionen i arbejdet ved at benytte upassende midler. Man glemmer måske at oplyse fyldestgørende om oprindelsen til en ny ide eller til et nyt eksperiment, eller man anerkender og påskønner ikke i tilstrækkelig grad andres arbejde, eller man låner et par sætninger hist og her uden at citere. Hvis en forsker aldrig er blevet indført i grundlæggende regler for god videnskabelig praksis af ansvarlige kolleger kan det ende med, at vedkommende finder sådanne mindre uregelmæssigheder naturlige og acceptable. Det burde have høj prioritet i ethvert videnskabeligt fagområde at forhindre uacceptabel videnskabelig opførsel af sine medlemmer i forhold til andre medlemmer af fagområdet og til samfundet i sin helhed, med andre ord at forhindre videnskabelig uredelighed. I den forbindelse er det vigtigt, at etiske problemer i forskningen diskuteres åbent og fordomsfrit, og at videnskabelige sammenslutninger klart formulerer og bliver enige om visse grundlæggende regler for god videnskabelig adfærd. Alle videnskaber er i dag internationale foretagender, og det er derfor af voksende betydning at få etableret internationalt accepterede grundlæggende regler for god adfærd i videnskaberne – ikke nogen let opgave set i lyset af kulturelle forskelle i opfattelsen af, hvad der betragtes som uacceptabelt.

En nation har love til at regulere adfærden af sine indbyggere – ikke med den hensigt at straffe folk, men primært for at forebygge uønsket opførsel. Alligevel er kriminalitet – brud på lovene – noget, der finder sted, og det er vigtigt for et civiliseret samfund at have et retssystem til at tage sig af kriminalitet på passende vis. På samme måde er det nødvendigt med et lovfæstet system til at håndtere videnskabelig uredelighed. Det er for sent at overveje, hvordan man griber ind over for dårlig adfærd i videnskaberne, når skaden er sket, og det er for naivt at benægte, at dårlig adfærd forekommer.

Upassende videnskabelig opførsel er ikke et nyt fænomen. Historien er rig på eksempler, hvor videnskabsmænd har handlet i strid med almindeligt accepterede normer i deres profession [1].

Eksemplerne nedenfor viser forskellige grader af uredelighed i videnskaberne, i nogle tilfælde måske endog ikke uredelighed overhovedet. Den lektie fra historien, som jeg håber at overbringe med disse eksempler, er, at det er en meget vanskelig opgave at finde fornuftige måder til at håndtere dårlig adfærd i videnskaberne, som alle kan acceptere, men også at det er en meget nødvendig opgave.

Hvis man skal være fair over for den berømte britiske naturforsker Charles Darwin, opførte han sig næppe upassende i sin banebrydende publikation "On the Origin of Species" by Means of Natural Selection' fra 1859, skønt det er blevet hævdet, at Darwin først fandt sin hovedmekanisme, begrebet om 'naturlig udvælgelse', da hans landsmand, den ligeledes fremragende naturforsker Alfred Russel Wallace, sendte Darwin en kopi af sin egen artikel fra 1855 i et brev fra Indonesien, hvor han opholdt sig på tidspunktet, hvori der beskrives en teori om 'biologisk evolution'. Darwin skyndte sig straks at publicere ideen om 'naturlig udvælgelse' og arrangerede på eget initiativ en fælles artikel med Wallace i 1858, før han publicerede sit hovedværk i 1859. Til undskyldning for Darwin skal det imidlertid siges, at han havde drevet sin egen forskning på området i mere end tyve år, og at hans barn døde omtrent samtidig med, at han modtog Wallaces brev fra Indonesien. Ydermere henviste Wallace altid senere hen til begrebet om 'naturlig udvælgelse' som Darwins teori, og der synes ikke at have været noget udestående imellem de to mænd.

Omfattende information om Alfred Russel Wallaces liv og om hans videnskabelige bidrag i forhold til Darwins arbejde kan findes på websiden [<http://www.wku.edu/~smithch>].

2. EKSEMPLER FRA HISTORIEN

2.1. Udviste Darwin dårlig videnskabelig adfærd i "Origin of Species"?

Diskussionen om, hvorvidt Darwin eller Wallace skal tilskrives æren for princippet om 'naturlig udvælgelse' i de biologiske videnskaber, er et eksempel på, hvordan misinformation over tid kan bygges op til støtte for den holdning man ofte finder blandt videnskabsfolk, at "vi er alle syndere, selv de største koryfæer i videnskaben". I den forbindelse er det interessant at bemærke, at mere end fem procent af amerikanske forskere, som besvarede et fortroligt spørgeskema, indrømmede mindre grader af videnskabeligt fusk ifølge en artikel [2] i avisen Washington Post den 9. juni 2005.

Artiklen var baseret på en artikel i tidsskriftet Nature [3] som rapporterede, at op imod tredive procent af forskerne indrømmede at have handlet i strid med god videnskabelig praksis.

2.2. Opdagelsen af dobbelt-helix strukturen af DNA-molekylet

Det er sandsynligt, at det i virkeligheden var den britiske molekylærbiolog Rosalind Elsie Franklin, som opdagede dobbelt-helix strukturen af DNA-molekylet, for hvilket hendes landsmænd Francis Crick og Maurice Wilkins sammen med den amerikanske genetiker og biofysiker James Watson modtog Nobelprisen i 1962, fire år efter at Franklin døde af en kræftsygdom i en alder af kun 37 år. Franklin var ansat af Wilkins til at arbejde med projektet, og hun udviklede den nødvendige røntgenkrystallografi til at tage det berømte fotografi af dobbelt-helixen i DNA-molekylet. Fotografiet lå i hendes skrivebordsskuffe indtil Wilkins underrettede Watson og Crick, som fjernede det fra skuffen, tilskrev sig selv æren for arbejdet og publicerede opdagelsen. Er dette et tilfælde af bedrageri, af plagiat eller af usynligheden af kvinder i videnskaben? Man kan læse mere om Franklin på websiden [<http://www.sdsc.edu/ScienceWomen/franklin.html>].

2.3. Bell – er der noget som ringer?

Telefonens opfindelse er et berømt eksempel på tilsyneladende dårlig adfærd uden for egentlig videnskab som sådan. Philip Reis, en tysk professor og opfinder, udviklede apparatet og demonstrerede det for folk. Den amerikanske opfinder Alexander Graham Bell, der tilsyneladende overværede en af Reis' demonstrationer, skyndte sig at udvikle sit eget apparat og patenterede idéen den 14. februar 1876. Bell fik sit patent registreret blot nogle få timer før Elisha Gray, en anden amerikansk opfinder. Elisha Gray og andre søgte at anfægte hans patent, men Bell var meget udspekuleret og investerede i et stærkt hold af jurister til at skræmme oppositionen. Man kan læse mere om dette i [4].

Uredelig overtagelse af intellektuelle rettigheder, som retmæssigt tilhører en anden, er et vanskeligt problem at håndtere i videnskaberne. I sagen om opfindelsen af telefonen tog det form af, at Bell patenterede en

opfindelse, som han sandsynligvis udtænkte umiddelbart efter at have overværet en demonstration af Reis. I andre pinagtige tilfælde har smarte forskere hurtigt nedskrevet artikler umiddelbart efter andre forskeres foredrag om endnu ikke publicerede resultater uden nogen form for henvisninger. Det kan være svært at bevise sådanne ting, medmindre det kan spores tilbage til direkte plagiat.

Den britiske opfinder og musikprofessor David Edward Hughes, udviklede en kulstofmikrofon i 1878, og forelagde først sine hemmeligheder for Royal Society i London, før han gik til offentligheden med sin idé. Den daværende præsident for Royal Society, Sir William Crookes, frarådede stærkt Hughes at publicere de underliggende fysiske observationer af transmission af svingninger og hævdede, at det blot var en form for induktion snarere end elektromagnetiske bølger. Sir William tog fejl og den tyske fysiker Heinrich Rudolf Hertz krediteres nu for opdagelsen af elektromagnetiske bølger i 1887. Det var klart en fejlagtig bedømmelse af Hughes' observationer, men William Crookes' vurdering var ikke udtryk for dårlig videnskabelig adfærd, da der var tale om en ærlig fejl.

Ukraineren Trofim Lysenko var uddannet agronom, men havde ingen egentlig videnskabelig uddannelse. Under den alvorlige landbrugskrise i 1930'erne imponerede han diktatoren i det tidligere Sovjetunionen, Joseph Stalin, med vilde påstande om, at han havde opdaget metoder til at dyrke afgrøder uden brug af gødningsstoffer eller mineraler og under ufavorable betingelser. Lysenko fordrejede ideer af Lamarck og Darwin og udviklede biologiske teorier, som var i fuldstændig modstrid med teorier fremsat af videnskabsfolk uden for Sovjetunionen, men hans teorier passede godt ind i Stalins politiske opfattelse, at det er miljømæssige faktorer snarere end arvelige faktorer, der er afgørende for vækst og præstationer. Stalin udnævnte derfor Lysenko til chef for alle de biologiske videnskaber i Sovjetunionen, og han blev tildelt de højeste tegn på udmærkelse for sine 'bedrifter'. Det er blevet påstået, at Stalin selv skrev nogle af Lysenkos publikationer for at 'bevise sit politiske standpunkt'. Lysenkos eksperimenter, blandt andet korndyrkning i Sibirien, slog fejl og førte til meget alvorlig hungersnød i Rusland. Det var først efter Stalins død i 1953, at det langsomt officielt blev erkendt, at Lysenko var en bedrager – noget som gode Sovjet-biologer havde vidst i årevis, men som ikke kunne diskuteres åbent under Stalins regime. En omfattende redegørelse for Lysenkos katastrofale indflydelse på de biologiske videnskaber i det tidligere Sovjetunionen er givet i [5].

2.4.

Mikrofoner og opdagelsen af elektromagnetiske bølger

2.5.

Lysenko-affæren

Lysenko-affæren er et alvorligt eksempel på, hvordan et politisk system kan fostre og understøtte 'forskning' baseret på ideologier snarere end videnskabelige metoder. Lysenko samarbejdede ivrigt med systemet og forfulgte de få videnskabsfolk, som modsagde ham. Han var utvivlsomt skyldig i videnskabelig uredelighed, selv når man tager hans dårlige videnskabelige træning i betragtning.

Beskyldninger om videnskabelig uredelighed rejstes fra tid til anden mod duelige og veluddannede forskere, som tilsyneladende har været udsat for et politisk eller et økonomisk pres for at nå til 'videnskabelige' konklusioner, de ikke selv fuldt kan stå inde for. Sådanne sager kan være vanskelige at håndtere.

3. BEGREBET VIDENSKABELIG UREDELIGHED

Den første nation, som tog statslige skridt til at håndtere problemer vedrørende mangel på integritet og ærlighed i videnskaberne, synes at være USA, hvor der blev oprettet kontorer til at behandle sager af denne art i 1989 ved de to føderale institutioner National Science Foundation og Public Health Service. Det store flertal af sager er opstået inden for ansvarsområdet af Public Health Service, hvor det administrativt behandles af Office of Research Integrity, der tager sig af sager om bedrageri og fusk i statsstøttet biomedicinsk forskning og adfærdsvidenskabelig forskning.

I 1996 tog White House Office of Science and Technology Policy initiativ til at formulere en definition af videnskabelig uredelighed, som blev offentliggjort i Federal Register den 14. oktober 1999 og senere bifaldet og godkendt af US National Academies of Sciences [6].

Lige fra begyndelsen har arbejdet med at opbygge en fælles forståelse for, hvad der forventes af forskere i forbindelse med videnskabelig adfærd og om, hvordan man opretholder og beskytter videnskabelig integritet, fokuseret på to aspekter:

- Etablering af passende oplæring af forskerstuderende i etiske spørgsmål.
- Oprettelse af et passende system til at håndtere sager om videnskabelig uredelighed, når de indtræffer.

Håndteringen af konkrete sager om påstået videnskabelig uredelighed vækker i stigende grad opmærksomhed såvel i den videnskabelige verden som i samfundet som helhed og tager i nogen grad opmærksomheden væk fra uddannelsesaspektet.

Definitionen af videnskabelig uredelighed varierer en smule fra land til land. Den forholdsvis snævre definition af videnskabelig uredelighed ('research misconduct'), som bruges i USA, udgør en fælles kerne i alle

definitioner af videnskabelig uredelighed. For nøjagtighedens skyld bibeholdes den engelske formulering.

“Research misconduct is defined as fabrication, falsification, or plagiarism in proposing, performing, or reviewing research, or in reporting research results. – Fabrication is making up results and recording or reporting them. Falsification is manipulating research, materials, equipment, or processes, or changing or omitting data or results such that the research is not accurately represented in the research record. Plagiarism is the appropriation of another person’s ideas, processes, results, or words without giving appropriate credit, including those obtained through confidential review of other’s research proposals and manuscripts. – Research misconduct does not include honest error or honest differences of opinions.”

Definitionen på videnskabelig uredelighed, som bruges i USA for nærværende, bliver ofte kort omtalt som FFP-definitionen (Fabrication, Falsification and Plagiarism).

Som det eksplicit fremhæves i FFP-definitionen, omfatter dårlig adfærd i forskning ikke en reel forskel i opfattelsen af et fagligt spørgsmål, men det omfatter antageligt misbrug af magt til at undertrykke resultater (egne eller andres), som ikke passer med egne publicerede resultater.

Der er tre udvalg i det danske system til at behandle fusk i forskningsverdenen, et for hvert af de brede områder “sundhedsvidenskabelig forskning”, “natur-, teknologi- og produktionsvidenskabelig forskning” og “kultur- og samfundsvidenskabelig forskning”. De tre udvalg kaldet Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UVVU), har et fælles sekretariat i Forsknings- og Innovationsstyrelsen og har en landsdommer som fælles formand.

Definitionen på videnskabelig uredelighed, som bruges i Danmark for nærværende, er en anelse bredere end FFP-definitionen. Den danske definition [7] er repræsentativ for mange europæiske lande.

“Ved videnskabelig uredelighed forstås en forsætlig eller groft uagtsom adfærd i form af forfalskning, plagiering, fortællelse eller lignende, der indebærer en utilbørlig vildledning om egen videnskabelig indsats og/eller videnskabelige resultater. Omfattet er herefter bl.a.:

- Uoplyst konstruktion af data eller substitution med fiktive data.
- Uoplyst selektiv eller skjult kassation af egne uønskede resultater.
- Uoplyst usædvanlig og vildledende anvendelse af statistiske metoder.

3.1.

Definitionen godkendt af US National Academies of Sciences

3.2.

Definitionen som bruges af Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed

- Uoplyst ensidig eller forvredet fortolkning af egne resultater og konklusioner.
- Plagiering af andres resultater eller publikationer.
- Uretmæssig angivelse af forfatterrolle, titel eller arbejdssted.
- Afgivelse af urigtige oplysninger om videnskabelige kvalifikationer.”

4. PROBLEMATISK VIDENSKAB I NYERE TID

Videnskabsfolk har altid været afhængige af at finde sponsorer til deres forskning. Da konkurrencen om forskningsbevillinger i vore dage er blevet meget hård, øges fristelserne til at benytte ufine metoder i udøvelsen af forskning tilsvarende.

4.1. Baltimore-sagen

I 1991 blev den prominente forsker i biomedicin David Baltimore, Nobelprismodtager 1975, tvunget til at trække sig tilbage fra stillingen som præsident for Rockefeller University, som han havde beklædt siden 1989. Baggrunden var en hændelse tilbage i 1986, da han var leder af et berømt biomedicinsk forskningscenter ved Massachusetts Institute of Technology. I april 1986 publicerede David Baltimore sammen med fem medforfattere en videnskabelig artikel om visse reaktioner induceret ved transmission af genetisk materiale fra én musestamme til en anden stamme. I maj 1986 blev en af medforfatterne, Theresa Imanishi-Kari, beskyldt for bedrageri af en forsker, som ved et tilfælde havde fået adgang til hendes logbog, der stærkt tydede på, at artiklen på uredelig måde havde rapporteret data om det genetiske materiale. Under efterfølgende høringer i Kongressen om sagen, blev Theresa Imanishi-Kari hårdnakket forsvaret af David Baltimore, som insisterede på forskernes eneret til at være dommere over deres arbejde. Kongressen havde imidlertid en anden mening og tog under høringen skridt til at oprette det ovenfor nævnte føderale agentur Office of Research Integrity. Baltimore sagen blev afsluttet i 1996 med total frikendelse af Theresa Imanishi-Kari, hvorimod Baltimore, der modtog meget alvorlig kritik under høringen, havde måttet fratræde som præsident for Rockefeller University i 1991. Han fik æresoprejsning i 1997, da han blev kaldet som præsident for California Institute of Technology.

Baltimore-sagen har været instrumentel i at øge opmærksomheden omkring uredelighed i videnskaberne, især sundhedsvidenskaberne, og sagen demonstrerede til fulde for offentligheden, hvor kompliceret det kan være at udrede bedrageri i videnskaberne uden passende retsinstanser med videnskabelig ekspertise. En detaljeret og omfangsrig beskrivelse af Baltimore-sagen er blevet givet af videnskabshistorikeren Daniel J. Kevles i bogen [8].

Dommen var: "Ikke skyldig, men...!" Sagen drejer sig om en anklage om videnskabelig uredelighed rejst imod den danske politolog Bjørn Lomborg i hans engelske bog "The Sceptical Environmentalist" [9]. Beskyldningen blev indbragt for Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UVVU) tidligt i 2002, hvor UVVU modtog to danske og en udenlandsk klage over bogen. Da klagerne drejede sig om den samme bog og generelt omhandlede områder inden for naturvidenskab, samfundsvidenskab og sundhedsvidenskab, besluttede UVVU at behandle alle klagerne under ét ved fællesmøder i de tre udvalg. I sin afgørelse i januar 2003 fandt UVVU, at den anklagede efter sædvanlig videnskabelig standard havde handlet i strid med god videnskabelig skik ved systematisk ensidighed i valget af data og i argumentationen. Desuden fandt UVVU, at hvis bogen skulle vurderes som videnskab og ikke som et debatindlæg, så var det videnskabelige budskab blevet fordrejet i en sådan grad, at de objektive kriterier for at statuere videnskabelig uredelighed var opfyldt. UVVU fandt imidlertid ikke at have tilstrækkeligt grundlag for at statuere, at den indklagede forsætligt eller groft uagtsomt havde vildledt læserne.

Lomborg ankede afgørelsen til Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling. Videnskabsministeriet traf sin afgørelse i december 2003 og hjemviste sagen til UVVU. Ministeriets afgørelse, der var udtryk for en ophævelse af UVVU's afgørelse, var på flere punkter kritisk over for UVVU, ikke mindst i rationalet for at UVVU havde anset bogen som et videnskabeligt værk (forskning), lige som udvalgenes anvendelse af begrebet 'god videnskabelig skik' blev stærkt kritiseret. Af legale grunde var det ikke muligt for UVVU at foretage en fornyet vurdering af bogen, idet udvalgene fandt, at en fornyet prøvelse ikke kunne forventes at føre til substantielle ændringer i forhold til afgørelsen fra januar 2003, som de facto frikendte Lomborg for videnskabelig uredelighed. På flere måder endte Lomborg sagen dermed 'hængende i luften'.

Lomborg-sagen blotlægger de store problemer der opstår i forbindelse med at nå til afbalancerede beslutninger vedrørende bedømmelse af videnskabelig adfærd i tværdisciplinær forskning. Dette er i særlig grad tilfældet, når samfundsvidenskabelige problemstillinger er involveret og skillelinien mellem forskning og debat ikke er skarp – problemet med kendsgerninger og deres fortolkninger.

Hwang Woo-Suk var en prominent professor i bioteknologi ved Seoul National University i Sydkorea, lige til han blev suspenderet i februar 2006. Han blev berømt og steg til national helt i Sydkorea – blev endog afbildet på frimærker – efter at have påberåbt sig en række bemærkelsesværdige gennembrud inden for stamcelle-forskning. Indtil november 2005, blev han betragtet som en af verdens førende eksperter inden for

4.2.

Skyldig eller ikke skyldig? – det er spørgsmålet

4.3.

En nationalhelts fald

stamcelle-forskningen, bedst kendt for forskning, hvor han påstod, at det var lykkedes ham at klonе stamceller fra fostre. Hwang har nu indrømmet en mangfoldighed af løgne og bedrageri i sit arbejde, men han fastholder, at nogle stamceller blev ombyttet uden hans vidende. For øjeblikket undersøges det i Sydkorea, om Hwang har begået kriminelle handlinger.

5. ETISKE ASPEKTER I RELATION TIL PUBLICERING

Overalt i verden føler forskere sig underkastet et stadigt stigende pres fra regeringer og universiteter til at publicere i videnskabelige tidsskrifter med høj prestige. De videnskabelige tidsskrifter, som dækkes af ISI Web of Science, er de mest attraktive, for det er fra disse tidsskrifter, at en forskers citationsgennemslagskraft (citation impact) udregnes. For mange forskere er det blevet et mål i sig selv at have et højt antal citationer snarere end at tænke på at bidrage til frembringelse af viden. Anstrengelserne med at præsentere ny forskning på god videnskabelig vis i veldokumenterede og udtømmende arbejder, som monografier og længere afhandlinger, bliver ikke værdsat af de administratorer, der godt kan tælle antallet af dine publikationer, men ikke har tid til at vurdere deres kvalitet. At finde frem til den 'mindste enhed for publicering' og derefter skære et sammenhængende arbejde op i forhold hertil, bliver derfor et mål for mange forskere. Dette kan naturligvis føre til en lang publikationsliste for den enkelte og måske endog til et højt antal citationer, hvis forskeren tilhører en 'citationsklub', som arbejder inden for det samme - af og til snævre - emne. Men bringer dette videnskaben fremad?

Uvanen med at skære sammenhængende arbejder op i små enheder betragtes med stor bekymring af nogle videnskabelige foreninger, f.eks. matematiske foreninger, som søger at bekæmpe problemet, men reelt kun kan forebygge det i foreningernes egne tidsskrifter. 'Salami publikation' er ikke videnskabelig uredelighed som sådan, men det udgør en trussel mod akademisk arbejde og tilegnelse af viden ved at gøre det vanskeligt at spore oprindelsen til ideer og til at få et sammenhængende billede af nye teoridannelser.

Dobbelt eller endog multipel publikation af næsten den samme artikel i forskellige videnskabelige tidsskrifter, eller kongresberetninger med censur, er en anden dårlig vane, som også udspringer af presset for at opbygge lange publikationslister. Dobbelt publikation kunne, og burde måske i virkeligheden, betragtes som videnskabelig uredelighed, idet det medvirker til at sløre de reelle videnskabelige kvalifikationer af forskere i forbindelse med ansøgninger om bevillinger og ved forfremmelser.

Et særligt alvorligt og tilmed voksende problem inden for videnskaberne er publikationer med mange forfattere, hvor nogle af forfatterne

på en publikation ikke har bidraget til værkets frembringelse på nogen væsentlig måde, af og til endog slet ikke. I tilfælde, hvor et projekthold er involveret i at gennemføre eksperimenter i stor skala, kan man ofte finde hundredvis af personer opført som forfattere til en publikation, herunder teknikere, som kun har udført standardmålinger. Grundene kan være mange. Det synes f.eks. at være bredt accepteret, at lederen af et forskningscenter kan føjes til listen af forfattere på alle videnskabelige artikler, som udgår fra centret uden noget som helst andet bidrag til artiklernes frembringelse end at have medvirket til finansiering af den underliggende forskning. I andre tilfælde bliver et forfatterskab 'handlet' som betaling for tjenesteydelser irrelevant for publikationen, som f.eks. adgang til arbejdsplads for en gæsteforsker ved en institution. Sådanne forhold er pinagtige at være vidne til, især når forskere betroet med lederskab vokser til ufortjente højder af anerkendelse og dermed følgende lettere adgang til forskningsmidler. Forfatterskab skal tages alvorligt.

I denne sammenhæng er det instruktivt at se på de grundlæggende regler for forfatterskab formuleret af International Committee of Medical Journal Editors, kendt som Vancouver-reglerne [10].

I 1978 mødtes en gruppe redaktører af generelle medicinske tidsskrifter uformelt i Vancouver, British Columbia, Canada, for at etablere fælles retningslinjer for formatet af manuskripter til deres tidsskrifter. Gruppen blev senere udvidet og udviklede sig til International Committee of Medical Journal Editors, som mødes årligt. Komitéen har gradvist udvidet sit interesseområde til at omfatte etiske principper i forhold til publikationer i biomedicinske tidsskrifter. Formkrav til manuskripter, herunder også regler for forfatterskab, blev første gang publiceret i 1979. For nøjagtighedens skyld bibeholdes også her den engelske formulering.

"The International Committee of Medical Journal Editors recommends the following criteria for authorship.

- Authorship credit should be based on 1) substantial contributions to conception and design, or acquisition of data, or analysis and interpretation of data; 2) drafting the article or revising it critically for important intellectual content; and 3) final approval of the version to be published. Authors should meet conditions 1, 2, and 3.
- All persons designated as authors should qualify for authorship, and all those who qualify should be listed.
- Each author should have participated sufficiently in the work to take public responsibility for appropriate portions of the content.

5.1. Vancouver-reglerne for forfatterskab

- An author shall have contributed substantially to the creative process usually within more than one of the following elements: idea, planning, experimental work, collection of clinical or clinical-epidemiological data, analysis of data and interpretation of these.
- An author shall have contributed substantially to the preparation of the resulting article through participation in the preparation of manuscript drafts or through a critical revision of importance for the appearance of the article.”

Ovenstående regler forekommer måske temmelig restriktive, men de følges da heller ikke til punkt og prikke, ikke engang i sundhedsvidenskaberne. Ikke desto mindre kunne det givetvis forhindre mange ubehagelige episoder i forskningsverdenen, hvoraf nogle fører til beskyldninger om videnskabelig uredelighed, hvis tidsskriftredaktører i de forskellige videnskabsområder blev enige om at stille eksplicitte krav til publikationer inden for deres område, herunder også vedrørende forfatterskab.

Det kan være lærerigt at se, hvordan etiske regler i relation til publicering kan formuleres inden for de matematiske videnskaber, som det f.eks. er blevet gjort af American Mathematical Society (AMS). For nøjagtighedens skyld bibeholdes igen flere steder den engelske formulering.

5.2. Etiske retningslinjer formuleret af American Mathematical Society

Den Amerikanske Matematiske Forening (AMS), har formuleret et vægtigt sæt af etiske retningslinjer for god adfærd i de matematiske videnskaber [11], som første gang blev publiceret i 1995. Foreningen ønsker med disse retningslinjer at minde sine medlemmer om, at “The public reputation for honesty and integrity of the mathematical community and of the [American Mathematical] Society is its collective treasure and its publication record is its legacy”.

Hvad angår kommunikation af matematiske opdagelser og resultater åbner de etiske retningslinjer med følgende erklæringer:

- “a) The knowing presentation of another person’s mathematical discovery as one’s own constitutes plagiarism and is a serious violation of professional ethics. Plagiarism may occur for any type of work, whether written or oral and whether published or not.
- b) The correct attribution of mathematical results is essential, both because it encourages creativity, by benefiting the creator whose career may depend on the recognition of the work and because it informs the community of when, where, and sometimes how original ideas entered into the chain of mathematical thought.”

“To that end, mathematicians have certain responsibilities, which include the following:

- To endeavour to be knowledgeable in their field, especially about work related to their research;
- To give appropriate credit, even to unpublished materials and announced results (because the knowledge that something is true or false is valuable, however it is obtained);
- To publish full details of results that are announced without unreasonable delay, because claiming a result in advance of its having been achieved with reasonable certainty injures the community by restraining those working toward the same goal;
- To use no language that suppresses or improperly detracts from the work of others;
- To correct in a timely way or to withdraw work that is erroneous.”

De etiske retningslinjer siger yderligere: “A claim of independence may not be based on ignorance of widely disseminated results. On appropriate occasions, it may be desirable to offer or accept joint authorship when independent researchers find that they have produced identical results. All the authors listed for a paper, however, must have made a significant contribution to its content, and all who have made such a contribution must be offered the opportunity to be listed as an author.”

AMS har naturligvis kun begrænsede muligheder for at håndtere uetisk opførsel, men fremsætter dog følgende erklæring: “Because the free exchange of ideas necessary to promote research is possible only when every individual’s contribution is properly recognized, the [American Mathematical] Society will not knowingly publish anything that violates this principle, and it will seek to expose egregious violations anywhere in the mathematical community.”

Kravene i ‘Ethical Guidelines of the American Mathematical Society’ er høje til den grad af akademisk skoling og viden, der forventes af en forsker i matematik. På den anden side vil verden uden høje krav til akademisk skoling og viden hurtigt blive oversvømmet af ‘genopdagelser af hjulet om og om igen’.

6. AFTALER OM INTEGRITET I VIDENSKABEN ER PÅKRÆVET

Alvorlige tilfælde af videnskabelig uredelighed omfatter, som diskuteret ovenfor, bedrageri, fabrikation af data, eller udstrakt plagiering, dvs. FFP-definitionen. En beskyldning om videnskabelig uredelighed er ubehagelig for alle de involverede personer. Det er naturligvis smerteligt for den anmeldte, men det kan også udvikle sig til et mareridt for en anmelder, som får sine motiver voldsomt beklippet af hævngherrige personer. Spektakulære sager om videnskabelig uredelighed fanger mediernes interesse, og har alvorlige konsekvenser for de involverede personers karrierer.

Det burde være forholdsvist let for enhver nation at tiltræde FFP-definitionen af videnskabelig uredelighed, som et minimalt regelsæt til at regulere god adfærd i de videnskabelige miljøer. Sådanne internationalt accepterede grundlæggende regler ville mindske risikoen for misforståelser, når forskere fra forskellige nationer og kulturer samarbejder i internationale forskningskonsortier.

I nogle af de ovenfor fremlagte eksempler om påstået videnskabelig uredelighed synes stærke politiske interesser at have været på spil. I sådanne sager kunne det være ønskeligt at have internationale instanser, hvortil man kunne henvise sager med et stærkt internationalt tilsnit, eller hvortil man kunne anke nationale afgørelser i vanskelige sager. Selvfølgelig kan den enkelte nation kunne det være bekvemt at have instanser, som ikke kan underlægges politisk pression (hvis dette er muligt), og naturligvis heller ikke kollegial pression, til at håndtere de vanskeligste sager om videnskabelig uredelighed – som højesteret i det civile retssystem.

Rollen som 'whistleblower' i videnskaben bør også konsolideres. I en tid med øget pres for høj produktivitet i videnskaberne er det vigtigt at støtte kolleger, som insisterer på ærlighed såvel i publikationer som i eksperimentelt arbejde.

I foråret 2006 blev der på japansk initiativ nedsat et ekspertpanel med dansk deltagelse under Global Science Forum i OECD regi til i første omgang at klarlægge, hvordan de enkelte nationer definerer videnskabelig uredelighed, hvorledes de håndterer problemerne omkring dårlig adfærd i videnskaberne, og hvad man finder som hovedårsager dertil, og dernæst på denne baggrund udarbejde et forslag til videre arbejde. Hvis forslaget nyder fremme, er det hensigten at udarbejde et dokument, som kan hjælpe til nærmere forståelse af problemstillingen omkring videnskabelig uredelighed og som identificerer mulige løsningsmodeller også på det praktiske plan. Der er dog ingen illusioner om at finde frem til et regelsæt dækkende alle former for videnskabelig adfærd, som er fælles for alle nationer.

Det store flertal af videnskabsfolk tilstræber at opretholde god adfærd i videnskaberne og bliver oprørte over alvorlige tilfælde af videnskabelig

uredelighed. Det er vigtigt for ærlige videnskabsfolk at se, at der bliver taget hånd om upassende opførsel, og at det ikke bare bliver negligeret, som det ofte er tilfældet. I takt med at konkurrencen om forskningsmidler vokser, er det sandsynligt, at antallet af alvorlige tilfælde af dårlig adfærd i videnskaberne også vil øges, medmindre der bliver lagt mere vægt på uddannelse af de kommende generationer af videnskabsfolk i etiske normer. Det er derfor en positiv udvikling, at kurser om etiske betragtninger i videnskaberne nu om dage udbydes regelmæssigt i mange forskerskoler over hele verden.

Referencer

- [1] Broad, W. and Wade, N., 'Betrayers of the Truth', (Simon and Schuster, New York, 1982).
- [2] Weiss, R., 'Many Scientists Admit to Misconduct', (The Washington Post, June 9, 2005). [<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2005/06/08/AR2005060802385.html>]
- [3] Martinson, B. C., Anderson, M. S. and de Vries, R., 'Scientists behaving badly', Nature 435 (2005) 737-38).
- [4] Coe, L., 'The telephone and its several inventors', (McFarlane, 1995).
- [5] Soyfer, V. N., 'Lysenko and the Tragedy of Soviet Science', (Rutgers University Press, 1994).
- [6] Goodman, B., 'New definition for misconduct a step closer', The Scientist 2000, Issue 14, 1-13.
- [7] 'Bekendtgørelse nr. 668 af 28. juni 2005 om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed'. Kan findes på Forsknings- og Innovationsstyrelsens webside: <http://www.fist.dk>.
- [8] Kevles, D. J., 'The Baltimore Case, A Trial of Politics, Science and Character', (W. W. Norton & Company, New York, London, 1998).
- [9] Lomborg, B., 'The Sceptical Environmentalist: Measuring the Real State of the World', (Cambridge University Press, 2001).
- [10] 'Uniform Requirements for Manuscripts Submitted to Biomedical Journals' (the Vancouver rules), (the International Committee of Medical Journal Editors, first published 1979): <http://www.icmje.org/>.
- [11] 'American Mathematical Society Ethical Guidelines', (American Mathematical Society, first published 1995): <http://www.ams.org/secretary/ethics.html>.

BILAG

Uddrag af lov om forskningsrådgivning (lov nr. 405 af 28. maj 2003)

*Bekendtgørelse om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed
(nr. 933 af 15. december 1998)*

*Bekendtgørelse om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed
(nr. 668 af 28. juni 2005)*

*Medlemmer og suppleanter i Udvalgene vedrørende
Videnskabelig Uredelighed*

UDDRAG AF LOV NR. 405 AF 28. MAJ 2003 OM FORSKNINGSRÅDGIVNING M.V.

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Lovens område

§ 1. Til styrkelse af forskningskvaliteten, koordinering og internationalisering af dansk forskning og formidling og anvendelse af forskningsresultater nedsætter ministeren for videnskab, teknologi og udvikling Danmarks Forskningspolitiske Råd, Det Frie Forskningsråd, Det Strategiske Forskningsråd og Koordinationsudvalget.

Stk. 2. Til efterprøvelse af den videnskabelige redelighed i dansk forskning nedsætter ministeren for videnskab, teknologi og udvikling Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed, jf. § 31.

Stk. 3. Danmarks Forskningspolitiske Råd har til hovedformål at sikre ministeren for videnskab, teknologi og udvikling, Folketinget og regeringen en uafhængig og sagkyndig forskningspolitisk rådgivning. Rådet har alene en rådgivningsfunktion, jf. § 3.

Stk. 4. Det Frie Forskningsråd har både en fondsfunktion og en rådgivningsfunktion. Rådet har til hovedformål at støtte konkrete forskningsaktiviteter baseret på forskernes egne initiativer og give forskningsfaglig rådgivning i tilknytning hertil, jf. §§ 7 og 8.

Stk. 5. Det Strategiske Forskningsråd har både en fondsfunktion og en rådgivningsfunktion. Rådet har til hovedformål at støtte forskning inden for politisk prioriterede og tematisk afgrænsede forskningsområder og give forskningsfaglig rådgivning i tilknytning hertil, jf. §§ 17 og 18.

Stk. 6. Koordinationsudvalget forestår koordineringen af den offentlige fondsfunktion for forskning og har en rådgivningsfunktion om forskeruddannelse, jf. §§ 25 og 26.

Stk. 7. Rådene og udvalget i stk. 4-6 skal tilsammen sikre, at alle statslige forskningsbevillinger, der ikke er basisbevillinger knyttet til bestemte institutioner, uddeles i åben konkurrence og efter en forskningsfaglig kvalitetsvurdering.

Kapitel 2

Definitioner

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Anerkendte forskere: Personer, der i en årrække på videnskabeligt plan aktivt har beskæftiget sig med forskning, og som er på mindst lektor- eller seniorforsknerniveau.

- 2) Forskningskyndige: Personer på ph.d.-niveau, som enten i en årrække på nationalt eller internationalt plan har opnået indsigt i eller erfaring med varetagelse af forskningsopgaver eller på ledelsesplan i en institution, organisation eller virksomhed har beskæftiget sig indgående med forskningsadministration, forskningsledelse, forskningsformidling eller forskningspolitik.

...

§ 31. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed har til opgave at behandle sager vedrørende videnskabelig uredelighed, der rejses ved klage.

Stk. 2. Hvis udvalgene konstaterer, at der i en sag foreligger videnskabelig uredelighed, kan udvalgene:

- 1) Orienterer den indklagedes arbejdsgiver, hvis vedkommende er ansat som forsker.
- 2) Henstille, at det pågældende videnskabelige arbejde skal trækkes tilbage.
- 3) Orienterer vedkommende offentlige myndighed, som fører tilsyn med området.
- 4) Foretage politianmeldelse, hvis der er tale om en strafbar lovovertrædelse.
- 5) Efter særlig anmodning fra en ansættelsesmyndighed udtale sig om graden af videnskabelig uredelighed.

Stk. 3. Formanden træffer afgørelse i retlige spørgsmål, jf. § 32, stk. 2.

Stk. 4. Udvalgene offentliggør en årlig beretning om deres virksomhed.

§ 32. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed består af et eller flere udvalg dækkende alle videnskabelige forskningsområder.

Stk. 2. Formanden for udvalgene skal være landsdommer.

Stk. 3. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter antallet af medlemmer. For hvert medlem skal der endvidere være en suppleant. Medlemmer og suppleanter skal alle være anerkendte forskere, der tilsammen dækker alle videnskabelige forskningsområder, jf. § 36, stk. 2.

Stk. 4. Formanden udpeges af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling. Medlemmerne og suppleanterne udpeges af ministeren i deres personlige egenskab efter høring af Det Frie Forskningsråd. Formanden, de øvrige medlemmer og suppleanterne udpeges for en periode på 4 år. Genudpegning kan ske for 2 år. Hvis et medlem eller en suppleant

Kapitel 7

Udvalgene vedrørende

Videnskabelig Uredelighed

udtræder i utide, kan et nyt medlem eller en ny suppleant udpeges for mindre end 4 år.

Stk. 5. Udvalgene udarbejder en forretningsorden, som skal godkendes af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

§ 33. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte nærmere regler for Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredeligheds virke.

§ 34. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredeligheds afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 8

Forskellige bestemmelser

§ 35. Sekretariatsbetjeningen af Danmarks Forskningspolitiske Råd varetages af Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling.

Stk. 2. Det Frie Forskningsråd, Det Strategiske Forskningsråd, Koordinationsudvalget og Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed sekretariatsbetjenes af et uafhængigt sekretariat.

Stk. 3. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling eller den, der bemyndiges af ministeren hertil, fører tilsyn med bevillingsanvendelsen og legaliteten i forbindelse med Det Frie Forskningsråds, Det Strategiske Forskningsråds og Koordinationsudvalgets arbejde.

...

§ 40. Loven revideres i folketingssamlingen 2007-08 på baggrund af en evaluering af forskningsrådssystemets rådgivning om støtte til forskeruddannelse.

Kapitel 9

Ikrafttræden m.v.

§ 41. Loven træder i kraft den 1. januar 2004. Samtidig ophæves lov om forskningsrådsgivning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 19. august 1997.

Stk. 2. Regler, der er fastsat med hjemmel i lov om forskningsrådsgivning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 19. august 1997, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

BEKENDTGØRELSE NR. 933 AF 15. DECEMBER 1998 OM UDVALGENE VEDRØRENDE VIDENSKABELIG UREDELIGHED

I medfør af § 4e, stk. 4, i lov om forskningsrådgivning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 676 af 19. august 1997, fastsættes:

§ 1. Forskningsforum opretter tre udvalg vedrørende videnskabelig uredelighed inden for dansk forskning: Et udvalg for naturvidenskabelig, jordbrugs- og veterinærvidenskabelig og teknisk-videnskabelig forskning, et udvalg for sundhedsvidenskabelig forskning og et udvalg for samfundsvidenskabelig og humanistisk forskning. Udvalgene har en fælles formand, der bl. a. har til opgave at sikre ensartethed i udtalelserne på tværs af forskningsområder.

Stk. 2. Udvalgenes navn er Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed.

§ 2. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed har til opgave at behandle sager vedrørende videnskabelig uredelighed, der rejses ved klage til udvalgene. En person kan anmode om at få en sag behandlet med henblik på at blive rensat for verserende rygter.

Stk. 2. Sagen skal have betydning for dansk forskning. Må det på forhånd anses for usandsynligt, at der kan gives klager medhold, afvises sagen.

§ 3. Videnskabelig uredelighed omfatter handlinger eller undladelser, hvorved der i forskning sker forfalskning eller forvridning af det videnskabelige budskab eller grov vildledning om en persons indsats i forskningen, og omfatter bl. a.:

- 1) Konstruktion af data.
- 2) Selektiv og skjult kassation af uønskede resultater.
- 3) Substitution med fiktive data.
- 4) Bevidst vildledende anvendelse af statistiske metoder,
- 5) Bevidst forvredet fortolkning af resultater og forvridning af konklusioner.
- 6) Plagiering af andres resultater eller publikationer.
- 7) Bevidst fordrejet gengivelse af andres resultater.
- 8) Uretmæssig angivelse af forfatterrolle.
- 9) Ansøgninger med urigtige oplysninger.

Stk. 2. For at kunne betegne en adfærd som videnskabelig uredelighed skal det kunne dokumenteres, at den pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov forsømmelighed i forbindelse med forholdet.

§ 4. Formanden fordeler klagerne til behandling i udvalgene.

Stk. 2. Det enkelte udvalg træffer beslutning om, hvorvidt en sag skal behandles eller afvises. Udvalget underretter den indklagede om klagen og om, hvorvidt det vil behandle klagen.

Stk. 3. Parterne i en sag om videnskabelig uredelighed kan lade sig bistå af bisiddere. Klageren kan lade sig bistå af bisiddere, såfremt han/hun er part i sagen.

Stk. 4. Udvalget undersøger selv klagen, herunder tilvejebringer alle relevante oplysninger i sagen.

Stk. 5. Når en sag om videnskabelig uredelighed er færdigbehandlet, udarbejder udvalget en udtalelse med en begrundet stillingtagen til den rejste klage. Udtalelsen meddeles sagens parter.

§ 5. En klage over videnskabelig uredelighed skal indgives i rimelig tid efter, at klageren har fået det nødvendige grundlag for at indgive klagen. Udvalgene kan kun i særlige tilfælde behandle forhold, der ligger mere end 5 år tilbage i tiden.

Stk. 2. Et udvalg kan beslutte, at en af udvalget tidligere afsluttet sag skal genoptages, hvis særlige grunde taler herfor, herunder navnlig forekomsten af nye oplysninger, som hvis de havde foreligget under udvalgsbehandlingen må antages at ville have medført et andet udfald af sagen.

§ 6. Såfremt et udvalg konstaterer, at der i en konkret sag foreligger videnskabelig uredelighed, kan udvalget:

- 1) Orienter den indklagedes arbejdsgiver.
- 2) Henstille, at det pågældende videnskabelige arbejde trækkes tilbage.
- 3) Foretage anmeldelse til vedkommende offentlige myndighed, som fører tilsyn med området.
- 4) Foretage politianmeldelse, når der er tale om en strafbar lovovertrædelse.
- 5) Efter særlig anmodning fra en ansættelsesmyndighed udtale sig om et eventuelt sanktionsvalg.

§ 7. Udvalgene offentliggør en årlig beretning om deres virksomhed. I beretningen beskrives samtlige behandlede sager om videnskabelig uredelighed i ikke-personhenførbare form.

§ 8. Udvalgene består hver af en formand og 2, 4 eller 6 medlemmer efter Forskningsforums bestemmelse. Endvidere udpeges suppleanter for medlemmerne.

Stk. 2. Formanden skal være landsdommer. De udpegede medlemmer og deres suppleanter skal være anerkendte forskere, der tilsammen bedst muligt dækker de statslige forskningsråds fagområder. Formanden og medlemmerne beskikkes i deres personlige egenskab.

Stk. 3. Formanden beskikkes af forskningsministeren. Medlemmerne og suppleanterne beskikkes af Forskningsforum efter høring af de statslige forskningsråd.

Stk. 4. Medlemmerne og suppleanterne beskikkes for en periode af 4 år og kan genbeskikkes i 2 år. Hvis et medlem afgår i en beskikkelsesperiode, kan det medlem, der beskikkes i stedet, beskikkes for mindre end 4 år.

§ 9. Det enkelte udvalg kan beslutte, at det ved undersøgelsen af en sag skal bistås af en eller flere eksterne sagkyndige.

Stk. 2. Ved et medlems forfald indtræder suppleanten.

Stk. 3. Udvalgene er beslutningsdygtige, når formanden og medlemmerne eller disses suppleanter er tilstede.

Stk. 4. Udvalgenes beslutninger søges truffet i enighed. Kan enighed ikke opnås, træffes beslutningerne ved almindelig flertalsbeslutning. Et dissenterende medlem kan forlange, at hans/hendes dissens fremgår af beslutningen.

Stk. 5. I retlige spørgsmål træffes afgørelse af formanden.

§ 10. Udvalgenes medlemmer har samme tavshedspligt som for offentlige hverv med hensyn til det, de erfarer i deres egenskab af medlemmer af udvalgene.

§ 11. Forskningsstyrelsen varetager sekretariatsbetjeningen af udvalgene.

§ 12. Forvaltningslovens regler gælder for udvalgenes sagsbehandling.

Stk. 2. Forskningsforum fastsætter en forretningsorden for udvalgene.

§ 13. Bekendtgørelsen gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§ 14. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 1999.

Forskningsministeriet,
den 15. december 1998

Jan Trøjborg

BEKENDTGØRELSE NR. 668 AF 28. JUNI 2005 OM UDVALGENE VEDRØRENDE VIDENSKABELIG UREDELIGHED

*I medfør af § 32, stk. 3, og § 33 i lov nr. 405 af 28. maj 2003 om
forskningsrådgivning m.v. fastsættes:*

Kapitel 1

*Formål, anvendelsesområde
m.v.*

§ 1. Til styrkelse af dansk forsknings troværdighed nedsætter ministeren for videnskab, teknologi og udvikling Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed. Udvalgene kan kun behandle sager vedrørende videnskabelig uredelighed, der har betydning for dansk forskning.

Stk. 2. Udvalgene består af tre udvalg, der tilsammen dækker alle videnskabelige forskningsområder:

- 1) Udvalget vedrørende videnskabelig uredelighed for sundhedsvidenskabelig forskning.
- 2) Udvalget vedrørende videnskabelig uredelighed for natur-, teknologi- og produktionsvidenskabelig forskning.
- 3) Udvalget vedrørende videnskabelig uredelighed for kultur- og samfundsvidenskabelig forskning.

Stk. 3. Udvalgene afgør i forening den nærmere afgrænsning mellem de tre udvalg efter stk. 2. Afgrænsningen skal fremgå af forretningsordenen, jf. § 16, stk. 1.

Stk. 4. Udvalgene kan behandle sager, hvor den indklagede er videnskabeligt uddannet inden for det forskningsområde, som det videnskabelige produkt, der klages over, vedrører, og som

- 1) har fået offentliggjort det videnskabelige produkt, der klages over, i Danmark,
- 2) har udarbejdet det videnskabelige produkt, der klages over, som led i sin ansættelse eller erhvervsvirksomhed i Danmark,
- 3) har fået eller har søgt tilskud fra danske offentlige myndigheder til udarbejdelsen af det videnskabelige produkt, der klages over, eller
- 4) har sin nærmeste tilknytning til Danmark i øvrigt.

Stk. 5. For så vidt angår videnskabelige produkter udarbejdet i privat regi forudsætter sagens behandling, at den private virksomhed eller lignende har ønsket at være omfattet af udvalgenes kompetence eller ønsker at medvirke til sagens oplysning.

§ 2. Ved videnskabelig uredelighed forstås en forsætlig eller groft uagtsom adfærd i form af forfalskning, plagiering, fortielse eller lignende, der indebærer en utilbørlig vildledning om egen videnskabelig indsats og/eller videnskabelige resultater. Omfattet er herefter bl.a.:

- 1) Uoplyst konstruktion af data eller substitution med fiktive data.
- 2) Uoplyst selektiv eller skjult kassation af egne uønskede resultater.
- 3) Uoplyst usædvanlig og vildledende anvendelse af statistiske metoder.
- 4) Uoplyst ensidig eller forvredet fortolkning af egne resultater og konklusioner.
- 5) Plagiering af andres resultater eller publikationer.
- 6) Uretmæssig angivelse af forfatterrolle, titel eller arbejdssted.
- 7) Afgivelse af urigtige oplysninger om videnskabelige kvalifikationer.

§ 3. Udvalgene kan ikke behandle sager, der vedrører videnskabelige teoris holdbarhed eller sandhed eller sager, der vedrører forskningskvaliteten af et videnskabeligt produkt.

§ 4. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed skal behandle sager, der rejses af en part efter forvaltningsloven med påstand om videnskabelig uredelighed, jf. dog stk. 3. Udvalgene kan også behandle sager, der rejses af en part, der ønsker at blive renset for navngivne, anonyme eller kildebeskyttede påstande om videnskabelig uredelighed, under forudsætning af, at parten giver alle nødvendige oplysninger til brug for udvalgenes behandling af sagen, jf. § 12, stk. 3.

Stk. 2. Udvalgene kan i begrænset omfang behandle sager, der ikke rejses af en part, hvis sagerne er af samfundsmæssig interesse eller af betydning for menneskers eller dyrs sundhed, og hvor der foreligger en begrundet formodning for videnskabelig uredelighed.

Stk. 3. Udvalgene kan afvise at behandle sager, hvor det på forhånd vurderes, at:

- 1) Sagen falder uden for udvalgenes kompetence.
- 2) Sagen må anses for åbenbart grundløs.
- 3) Omkostningerne ved sagens behandling ikke står i rimeligt forhold til dens betydning.

Stk. 4. Sager, der ikke optages til behandling af udvalgene, skal afvises senest tre måneder efter udvalgenes modtagelse af sagen. I sager, der optages til behandling, skal udvalgene senest tre måneder efter modtagel-

Kapitel 2

Kompetenceområder

Kapitel 3

*Optagelse af sager til
behandling*

sen af sagen oplyse sagens parter om sagens forventede faser og forventet tidspunkt for afgivelse af en udtalelse, jf. § 13, stk. 1.

§ 5. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed kan behandle sager, hvor der klages over enkelt-personer eller grupper af personer.

Stk. 2. I sager, hvor der klages over grupper af personer, kan udvalgene dog kun benytte sig af sine sanktionsbeføjelser, jf. § 15, stk. 1, hvis sagens opklaring fører til en afklaring af, til hvem adfærden efter § 2 kan henføres.

§ 6. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed kan behandle sager, hvor der klages over et skriftligt videnskabeligt produkt efter den indklagedes frivillige afgivelse deraf, jf. § 1, stk. 4.

Stk. 2. Udvalgene kan også behandle sager, hvor der klages over en ansøgning, der er indgivet med henblik på at søge tilskud fra offentlige forskningsbevillinger.

Kapitel 4

Struktur

§ 7. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed har en fælles formand, der skal være landsdommer.

Stk. 2. Hvert udvalg består ud over formanden, jf. stk. 1, af seks medlemmer samt et tilsvarende antal suppleanter, der kun kan indtræde ved medlemmernes forfald og for hele behandlingen af en sag. Medlemmerne skal alle være anerkendte forskere og tilsammen dække alle videnskabelige forskningsområder. Tilsvarende gælder suppleanterne.

Stk. 3. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling udpeger formanden. Medlemmerne og suppleanterne udpeges af ministeren i deres personlige egenskab efter høring af Det Frie Forskningsråd. Formanden, medlemmerne og suppleanterne udpeges for en periode af fire år. Genudpegning kan ske for to år. Hvis et medlem eller en suppleant udtræder i utide, kan et nyt medlem eller en ny suppleant udpeges for mindre end fire år.

Kapitel 5

Sagernes fordeling, beslutningsdygtighed og stemmeafgivelse

§ 8. Formanden fordeler sagerne til behandling i de tre udvalg, jf. § 1, stk. 2.

Stk. 2. De enkelte udvalg træffer selv beslutning om, hvorvidt en sag skal optages til behandling eller på forhånd afvises, jf. § 4, stk. 3 og 4.

Stk. 3. Hvis det skønnes, at en sag vedrører mere end ét udvalgs kompetenceområde, kan det udvalg, hvortil det videnskabelige produkt, der klages over, primært vedrører, beslutte, at udvalgene skal træffe beslutning om sagen, herunder afgive udtalelse, i forening, jf. § 6.

Stk. 4. Er den indklagede en gruppe af personer, jf. § 5, stk. 1, kan

beslutningen efter stk. 2 træffes af det udvalg, hvortil det videnskabelige produkt, der klages over, primært vedrører. Er henførelse ikke mulig, træffer formanden beslutning.

§ 9. Et udvalg er beslutningsdygtigt, når formanden og fire medlemmer eller et tilsvarende antal suppleanter er til stede, jf. § 7, stk. 2.

Stk. 2. I sager, hvor flere udvalg træffer beslutning i forening, jf. § 8, stk. 2, er udvalgene kun beslutningsdygtige, hvis hvert udvalg selvstændigt opfylder kravet i stk. 1.

Stk. 3. Udvalgene skal i videst muligt omfang træffe beslutning i enighed. Kan enighed ikke opnås, træffes beslutning ved almindelig stemmeflerhed.

Stk. 4. Formanden træffer afgørelse i retlige spørgsmål og om udformningen af en konklusion.

§ 10. Parterne i en sag, der er under behandling i Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed, kan lade sig bistå af bisiddere.

Kapitel 6

Sagernes behandling

§ 11. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed kan nedsætte ad hoc-udvalg uden beslutningskompetence til at bistå sig med forberedelsen af en sag. Et ad hoc-udvalg kan sammensættes med nogle af udvalgenes medlemmer, deres suppleanter og/eller eksterne sagkyndige, der udpeges af udvalgene, idet der forinden skal foretages en selvstændig partshøring over den påtænkte sammensætning.

Stk. 2. Som led i sagsforberedelsen, jf. stk. 1, udarbejder ad hoc-udvalgene en redegørelse om sagens faktiske omstændigheder. Hvis der er udpeget eksterne sagkyndige til ad hoc-udvalgene, skal der foretages selvstændig partshøring over redegørelsen.

Stk. 3. Ad hoc-udvalgene sekretariatsbetjenes af udvalgenes sekretariat efter lovens § 35, stk. 2.

§ 12. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed skal som led i sagsbehandlingen fremskaffe alle nødvendige oplysninger for at kunne træffe beslutning på et tilstrækkelig oplyst grundlag.

Stk. 2. Udvalgene kan til brug for sagens oplysning indhente oplysninger fra den indklagede om den videnskabelige metode, der er anvendt ved udarbejdelsen af det videnskabelige produkt, der klages over, jf. § 6, stk. 1, hvis sådanne oplysninger ikke allerede er tilgængelige for udvalgene.

Stk. 3. Udvalgene skal i sager, der rejses af en part med henblik på renelse, jf. § 4, stk. 1, indhente en skriftlig redegørelse fra parten, med mindre udvalgene vurderer, at den fremsatte påstand om partens videnskabelige uredelighed er åbenbart grundløs.

Stk. 4. I sager, hvor der klages over grupper af personer, jf. § 5, stk. 2, kan udvalgene til brug for sagens oplysning indhente oplysninger fra de indklagede om de enkelte medlemmers bidrag til det samlede videnskabelige produkt, hvis sådanne oplysninger ikke allerede er tilgængelige for udvalgene.

Kapitel 7

Sagernes afslutning og mulighed for genoptagelse

§ 13. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed afslutter behandlingen af en sag ved at afgive en udtalelse. Udtalelsen skal bl.a. redegøre for:

- 1) En sagsfremstilling.
- 2) Udtalelser fra sagens parter.
- 3) Udvalgenes overvejelser.
- 4) Udvalgenes konklusion og i tilfælde af dissens, jf. stk. 2, hvor mange medlemmer eller deres suppleanter, der kan tilslutte sig konklusionen.

Stk. 2. I sager, hvor udvalgene træffer beslutning ved almindelig stemmeflerhed, jf. § 9, stk. 3, kan ethvert dissenterende medlem eller dennes suppleant kræve, at vedkommendes dissens fremgår af udtalelsen.

Stk. 3. I sager, hvor udvalgene forventer at udtrykke kritik af den indklagedes adfærd, jf. § 15, skal udvalgene høre denne over et udkast til udtalelse.

§ 14. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed kan efter begæring fra en part genoptage en afsluttet sag, hvis der fremkommer nye oplysninger, som hvis de havde foreligget under sagens behandling, må antages at kunne have ført til et andet udfald.

Kapitel 8

Sanktionsmuligheder

§ 15. I sager, hvor Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed konstaterer, at der foreligger videnskabelig uredelighed, afgiver udvalgene en udtalelse, hvori der udtrykkes kritik. Udvalgene kan samtidig:

- 1) Orienterer den indklagedes arbejdsgiver, hvis vedkommende er ansat som forsker.
- 2) Henstiller, at det pågældende videnskabelige arbejde skal trækkes tilbage.
- 3) Orienterer vedkommende offentlige myndighed, som fører tilsyn med området.
- 4) Foretager politianmeldelse, hvis der er tale om en strafbar lovovertrædelse.

- 5) Efter særlig anmodning fra en ansættelsesmyndighed udtale sig om graden af videnskabelig uredelighed.

Stk. 2. Udvalgene skal i sager efter stk. 1 udtale sig om graden af den konstaterede videnskabelige uredelighed og om dennes betydning for det videnskabelige budskab i det pågældende videnskabelige produkt.

Stk. 3. Udvalgene kan henlægge sager efter stk. 1, hvis udvalgene finder, at den konstaterede videnskabelige uredelighed kun har haft ringe betydning for det videnskabelige budskab i produktet.

§ 16. Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed udarbejder en forretningsorden, som skal godkendes af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

Stk. 2. Udvalgene offentliggør en årlig beretning om deres virksomhed. Beretningen skal bl.a. beskrive samtlige behandlede sager vedrørende videnskabelig uredelighed i ikke-personhenførbare form.

§ 17. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. august 2005. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 933 af 15. december 1998 om Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed.

Kapitel 9

Forskellige bestemmelser

Kapitel 10

I krafttræden m.v.

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling,
den 28. juni 2005

Helge Sander

MEDLEMMER OG SUPPLEANTER I UDVALGENE VEDRØRENDE VIDENSKABELIG UREDELIGHED

FORMAND

Højesteretsdommer *Henrik Waaben*
Højesteret
Prins Jørgens Gård 13,
1218 København K

UDVALGET FOR KULTUR- OG SAMFUNDSDEN- SKABELIG FORSKNING (UKSF)

Lektor *Charlotte Bloch*
Københavns Universitet, Sociologisk Institut, Postboks 099
Øster Farimagsgade 5,
1014 København K

Professor *Peter Harder*
Københavns Universitet, Institut for Engelsk,
Germansk og Romansk
Njalsgade 128, 2300 København S

Professor, institutleder *Jens Mammen*
Aarhus Universitet, Psykologisk Institut, Nobelparken
Jens Chr. Skous Vej 4,
8000 Århus C

Forskningschef *Niels Ploug*
Socialforskningsinstituttet,
Herluf Trolles Gade 11,
1052 København K

Professor, dr.phil. *Bjørn Poulsen*
Aarhus Universitet, Institut for Historie og Områdestudier
Nordre Ringgade, Bygn. 410,
8000 Århus C

Professor *Lise Togeby*
Aarhus Universitet, Institut for Statskundskab
Bartholins Allé, Bygning 331,
8000 Århus C

Suppleanter

Docent, dr.phil. *Lise Hannestad*
Aarhus Universitet,
Institut for Antropologi, Arkæologi og Lingvistik
Nordre Ringgade, Bygning 1414, 8000 Århus C

Professor *Hanne Foss Hansen*
Københavns Universitet, Institut for Statskundskab
Øster Farimagsgade 5,
1353 København K

Professor, dr.phil. *Svend Erik Larsen*
Aarhus Universitet, Institut for Æstetiske Fag,
Langelandsgades Kaserne
Langelandsgade 139, 8000 Århus C

Professor *Michael Møller*
Handelshøjskolen i København, Institut for Finansiering
Solbjerg Plads 3,
2000 Frederiksberg

Professor *Mogens N. Pedersen*
Syddansk Universitet, Institut for Statskundskab
Campusvej 55,
5230 Odense M

Professor *Kirsten Weber*
Roskilde Universitetscenter,
Institut for Uddannelsesforskning,
Universitetsvej 1, Pavillon 10, Postboks 260, 4000 Roskilde

**UDVALGET FOR NATUR-,
TEKNOLOGI- OG
PRODUKTIONSVIDEN-
SKABELIG FORSKNING
(UNTPF)**

Professor *Lars Døvling Andersen*
Aalborg Universitet, Institut for Matematiske Fag
Frederik Bajers Vej 7 G,
9220 Aalborg Ø

Lektor *Mona Dabms*
Aalborg Universitet,
Institut for Samfundsudvikling og Planlægning
Fibigerstræde 13, 9220 Aalborg Ø

Prorektor, professor, dr.med.vet. *Torben Greve*
Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, Rektoratet
Bülowsvej 17,
1870 Frederiksberg C

Professor *Vagn Lundsgaard Hansen*
Danmarks Tekniske Universitet, Institut for Matematik
Matematiktorvet, Bygning 303,
2800 Lyngby

Afdelingschef *Erik Lundtang Petersen*
Forskningscenter Risø, Afd. for Vindenergi
Bygning 125, Postboks 49
Frederiksborgvej 399, 4000 Roskilde

Seniorforsker, dr.scient. *Hanne N. Rasmussen*
Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole,
Center for Skov, Landskab og Planlægning
Hørsholm Kongevej 11, 2970 Hørsholm

Suppleanter

Professor *Susanne Bødker*
Aarhus Universitet, Datalogisk Institut
Aabogade 34,
8200 Århus C

Seniorforsker *Jes Fenger*
Danmarks Miljøundersøgelser, Afd. for Atmosfærisk Miljø
Frederiksborgvej 399, Box 358,
4000 Roskilde

Forskningsleder *John Erik Hermansen*
Danmarks JordbrugsForskning, Forskningscenter Foulum
Afdelingen for Jordbrugsproduktion og Miljø
Postboks 50, 8830 Tjele

Lektor *Bodil Korsgaard*
Syddansk Universitet, Biologisk Institut
Campusvej 55, 5230,
Odense M

Seniorforsker, forskningsleder *Jørgen E. Olesen*
Danmarks JordbrugsForskning, Forskningscenter Foulum
Afdelingen for Plantevækst og Jord
Postboks 50, 8830 Tjele

Professor *Peter Sigmund*
Syddansk Universitet, Fysisk Institut
Campusvej 55,
5230 Odense M

**UDVALGET FOR SUND-
HEDSVIDENSKABELIG
FORSKNING (USF)**

Overlæge, dr.med. *Ulla Feldt-Rasmussen*
Rigshospitalet, Medicinsk
Endokrinologisk Klinik, afsnit 2132
Blegdamsvej 9, 2100 København Ø

Overlæge, dr.med. *Cai Frimodt-Møller*
Erichsens Privathospital,
Trunnevangen 4b,
2920 Charlottenlund

Professor, ph.d., dr.odont. *Palle Holmstrup*
Københavns Universitet, Tandlægeskolen
Nørre Allé 20,
2200 København N

Lektor *Kirsten Obm Kyvik*
Syddansk Universitet, Epidemiologi,
Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet
J.B. Winsløvs Vej 9 B, 5000 Odense C

Lektor, ph.d. *Ulf Madsen*
Danmarks Farmaceutiske Universitet,
Institut for Medicinalkemi
Universitetsparken 2, 2100 København Ø

Overlæge, dr.med. *Lena Specht*
Rigshospitalet, Finsenscentret,
Onkologisk Klinik, afsnit 5073
Blegdamsvej 9, 2100 København Ø

Suppleanter

Lektor, ph.d. *Bente Gammelgaard*
Danmarks Farmaceutiske Universitet,
Institut for Farmaci og Analytisk Kemi
Universitetsparken 2, 2100 København Ø

Professor, dr.med. *Albert Gjedde*
Aarhus Universitetshospital,
PET Centret, bygning 10 C
Nørrebrogade 44, 8000 Århus C

Ledende biokemiker, dr.scient. *Anders Johnsen*
Rigshospitalet, Klinisk Biokemisk Afdeling, afsnit 3011
Blegdamsvej 9,
2100 København Ø

Overlæge, dr. med *Elisabeth Mathiesen*
Rigshospitalet, Endokrinologisk Klinik
Blegdamsvej 9,
2100 København Ø

Overlæge, dr.med. *Ole Haagen Nielsen*
Amtssygehuset i Herlev,
Medicinsk Gastroenterologisk Afdeling
Herlev Ringvej 75,
2730 Herlev

Professor, overlæge *Jens Overgaard*
Aarhus Universitetshospital,
Eksperimentel Klinisk Onkologi, bygning 5
Nørrebrogade 44, 8000 Århus C

SEKRETARIATET FOR UDVALGENE VEDRØRENDE VIDENSKABELIG UREDELIGHED (UVVU)

Helle B. Strøm, chefkonsulent, hbs@fist.dk

Annette Rasmussen, fuldmægtig, anr@fist.dk

Hanne-Lise Schmidt, kontorfuldmægtig, hls@fist.dk

Hanne Larsen, overassistent, hla@fist.dk

Forsknings- og Innovationsstyrelsen

Bredgade 40

1260 København K

Tlf. 3544 6200

Fax 3544 6201

fist@fist.dk

www.fist.dk

ÅRSBERETNING 2005

Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed

Redaktionel tilrettelæggelse: Annette D. N. Rasmussen
og Henrik Heje Hansen.

Design: Designgrafik.dk

Tryk: Schultz Grafisk

Oplag: 2000.

ISSN trykt version: 0909-5373

ISSN netversion: 1901-1121

Forsknings- og Innovationsstyrelsen

Ministeriet for Videnskab
Teknologi og Udvikling

Forsknings- og Innovationsstyrelsen

Bredgade 40

1260 København K

Tlf. 3544 6200

Fax 3544 6201

fist@fist.dk

www.fist.dk